

АЗЬ ОБАЧЕ СОСЗ ОУГРОЖЕНІЕ ЗАПОВѢДА Й, ДА ДОНЕСЕ
ТО ТО.

Излезнавши прочее баба та Отз княза, и Отхож-
юци вз кзца та си, сосз слезы плачеше и выкаше
рота: оувы мнѣ Окаанной, гдѣ да се фзрлимз, и да
оудавимз; И така ѣй плачѣщей горко, сретна а ѣдно
петь години дете, и сожалѣвши рече ѣй: О бабо, за-
плачешь така жалостно и горко; и Она мѣ рече: О-
ави ме дете мое вѣдна, да плачемз сыромашество то
и приключеніе то си, Но дете то не а Оставаше,
помного а нѣдеше да мѣ каже причина та скорби
оа. И така баба та мѣ каза сичко то приключеніе-
те то же чѣвши това Отз баба та, наѣчи а така и
не ѣй: взрнисе при княза и речи мѣ: господарѣ, тѣм
рговцы, кога ми дадоха злато то, заповѣдаха ми,
кко то и сами ти казаха, да го не давамз, ако не
и трима та на ѣдно. И азз какко можемз сега на
ама та само да го дадемз; заповѣдай имз, да се со-
ратз и трима та, и да имз го дамз. Тога жена та,
то чѣ това Отз ѣдно на петь години дете, возрадо-
се и возвеселисе много. И абіе взрнавшиса при кня-
ѣ, рече мѣ сичко то, що то а наѣчи дете то. И князь
вши ѣдны толкѣ благословны и праведны дѣмы Отз
баба та, разсзрдисе на тзрговцы те, и рече имз: ка-
во вѣе трима дадохте злато то на баба та, а сега два-
а го йскате; Дойдете пакь трима наедно, и земате си
лато то: ако ли не, нищо неможете да земате Отз ба-
а та. И нихз оуво испзди да тзрсатз дрѣгара си,
баба та попыта, дѣмаючи: кой те наѣчи, О жено,
а прекрасны и пречѣдны дѣмы да речешь; И баба та
ѣ рече: О Господарѣ сѣдіе, ѣдно дете на петь години
е сретна, и видевши ме плачѣща, испыта вина та пла-